

Nem marad büntetlenül, aki a dolgozók érdekei ellen vét!

Hogyan lehet és kell a szocialista kereskedelemről kiírni a „protekciónást”, a goromba bánásmódot

A „Délmagyarország” pár hetel ezelőtti számában felhívtuk a szocialista kereskedelem dolgozóinak, vezetőinek a figyelmét az üzletekben helyenként megmutató protekciónási rendszerre és arra, hogy az árudák egyes dolgozói a szocialista kereskedelemhez egyáltalán nem méltó udvariassággal bánásmódban részesítik a vásárló dolgozókat. Cikkünkben felhívtuk a figyelmet, hogy ezeknek a káros jelenségeknek kiküszöbölésére induljon verseny az árudák között. Javasoltuk azt is, hogy a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat vezetősége a jövőben fokozott figyelemmel kísérje az üzletek panaszoskijevéit, vizsgálja ki a dolgozók panaszait és szigorúan büntesse meg azokat az eladókat, akik magatartásukkal, vagy ténykedésükkel rombolják a szocialista kereskedelem hitelét.

Cikkünkre a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat illetékesi részéről nem kaptunk választ. A vezetők a kényelmesebb megoldást választották: belekapasczkodtak cikkünknek egy vitatható, de kevésbé bizonyítható konkrétumába, elismerték, hogy a párt-sajtó javaslatai egészségesek, megvalósíthatók a előbbrevinnék a fejlődést, de érdemben nem foglalkoztak a javaslatunkkal. Mivel ennek a következménye? Az, hogy az illetékes szervekhez — többek között szerkesztőségünkbe — is naponta érkeznek a panaszok, melyek mint megannyi konkrét példa, támasztják alá azt, hogy javaslataink időszereket voltak és megvalósításukra sürgős szükség lenne.

Hogyan lehetne a szocialista kereskedelem árudáiból kiküszöbölni a hiányosságokat, megindítani azt a folyamatot, mely mind az árudák alkalmazottait, mind pedig a vásárló dolgozókat közelebb hozná egymáshoz? Ugy gondoljuk, hogy általános szempontok helyett — melyeket egyébként már többször felvetettünk — helyesebb egy konkrét eseten keresztül megnézni, mi lehet az első lépés.

Az Újszegedi Kenderszövőgyár két dolgozójának aláírásával a következő levél érkezett szerkesztőségünkbe:

„A pártajánlat keresztfül szeretnénk felhívni az illetékes szervek figyelmét a népből vezetők, alkalmazottak helytelen protekciónására. Az utóbbi időben többször hallottunk a dolgozóktól panaszt a népbőlvezetők, hogy egyes fontos, közszükségleti cikkek kiszolgáltatásánál protekciónásnak. Ha a dolgozó be megy az üzletbe: nem szolgálják ki. Azt mondják: nincs. Ha azonban ismerős, vagy egy-egy „díszkispolgár” lép be, azt nagyon hajbókolás közepette kiszolgálják.

A tapasztalataimból szeretnék egy példátlan esetet említeni:

A múlt héten egyik dolgozótársammal találkoztam, aki mondta, hogy kályhacsüvet akar vásárolni. Elkísértem. Több üzletben voltunk, de vagy elutasítottak azzal, hogy nincs, vagy olyan méret nem volt, amelyet mi akartunk vásárolni. (Ugyanis 105-ös kályhacsüvet akartunk venni). Több üzlet után jutottunk el a Sztálin-körúton lévő 33-as árudába (Edényüzlet), ahol egész meglepődve láttam, hogy az áru vezetője ismerősöm. Oda is sügtam a munkatársamnak: „Ne búsulj, itt már biztosan kapunk!” Alig, hogy kimondtam ezeket a szavakat, már is észrevettem az áru vezető, üdvözölt, mint ismerőst és érdeklődött, mit óhajtok vásárolni. Elmondtam, mire ő közölte, hogy sajnos, csak 118-as kályhacsüve van, de menjünk át a mellette lévő 5-ös népbőlba, keressük Selymes elvtársat, mondjuk, hogy ő küldött, akkor biztosan ki fog szolgálni, mert neki van. Megköszöntem és továbbmentünk. Még el is gondolkodtunk, micsoda furcsa dolog az, hogy fűszerüzletben tartják a kályhacsüvet.

Bementünk az 5-ös árudába, de először megbeszéltek társammal, nem áruljuk el, hogy tudjuk a kályhacsü titkát és megpróbáljuk protekción nélkül megszerezni. Odamentünk az áru vezetőjéhez, aki éppen kiszolgált és megmondtuk, hogy kályhacsüvet szeretnénk venni. Sürgősen kijelentette: nincs! De menjünk át a szomszéd 33-as árudába (Edényüzlet), ott biztosan kaptunk. Erre megkérdeztem, hol találhatom Selymes elvtársat? (Gondolva: mégis csak protekciónosnak kell). A felelet meglepett, ugyanis ő volt Selymes elvtárs. Elmondtam neki, hogy abból, a 33-as árudából jöttünk, ahová ő küldene, onnan küldtek bennünket Selymes elvtárhoz, mert itt van 105-ös kályhacsü. Selymes elvtárs nagyon meglepődött és zavartan mondta: „Várjanak, hozom is!”

Távazásunk után azonban Selymes elvtárs nem törődve azzal, hogy üzlete tele van kiszolgálásra váró vevőkkel, otthagya őket és áment megérdeklődni a dolgot. Vajjon, kinek a részére tartogatta Selymes elvtárs a kályhacsüvet. Kit illet ez meg elsősorban, ha nem a dolgozókat.

Berger Lajos, Vőneki Antal, az Újszegedi Kenderszövőgyár dolgozója.

Eddig a levél, mely szerkesztőségünkbe érkezett. A „Délmagyarország” szerkesztősége a levél tartalmát megvitatta és elküldte a szerkesztőség egyik munkatársát a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat központjába Alekszin Mihály elvtárs, vállalat vezetőhöz: közösen vizsgálják ki, hogyan történtett ez a minősíthetetlen protekciónás.

Alekszin elvtárs készségesen vállalkozott az ügy kivizsgálására és saját maga látott hozzá, hogy erre, a bizonyos elég sötét ügyre fény derüljön. A vizsgálat eredményét a következő levélben közöljük a dolgozókkal:

„Személyesen vizsgáltam ki Berger és Vőneki elvtársak levelét. Meggyőződtem róla, hogy a levélben foglaltak a valóságnak megfelelnek, amit egyébként Selymes György, az 5-ös áru vezetője maga is elismert. Nem mentegetésképpen, de szükségesnek tartom megemlíteni, hogy a régebbi népből áruellátással kapcsolatban, mikor még a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat árudái a múlt évben a Népből kötelekbe tartoztak, vegyes jellegű árudák voltak. A múlt évben történt szakosítás következtében ezeket a cikkeket szakosítottuk. Selymes elvtárs is utasítást kapott, hogy az árudában lévő vas- és edényáruat adja át a 33-as számú edényraktárnak. Ezt végre is hajtott, de egy köteg 105-ös kályhacsü a raktárban, egy sarok-

ban ottmaradt. Ezt Gráf elvtárs, a 33-as számú áru vezetője észrevette és kérte is Selymes elvtársat, hogy azt a 7-8 szál kályhacsüvet is adja át. Selymes elvtárs ezt meg is ígérte, de ígéretét a sok dolgra való hivatkozással a kérdéses napig nem tartotta be. Ugyanakkor azonban a központnak azt jelentette, hogy minden cikket átadott a 33-as számú árudának.

Selymes elvtárs egyike vállalatunk legjobban dolgozó áru vezetőinek, a munkaversenyben mindig igen jó helyezést ér el, de ez az eljárása nagyban lerontja eddigi teljesítményét. A Kiskereskedelmi Vállalat központja Selymes György elvtársat a vállalat jó hírnevének rongálásáért, a felelőssérv utasításnak be nem tartásáért 50 forint pénzbírsággal sújtotta, valamint szigorú írásbeli megrovásban részesítette. Legyen ez az ítélet intő példa vállalatunk valamennyi dolgozója számára. Ne ségtálassuk a dolgozókat egyik üzletből a másikba és főleg ne kivételezzünk a kiszolgálásban, mert — mint ahogy a két üzemi dolgozó elvtárs írja — itt Magyarországon, ha valakit kivételek elbírás illet meg, azok csak a dolgozók lehetnek.

Szeged, 1951. november 13.
Alekszin Mihály,
a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója.

Maga az ügy és a kivizsgálás iskolapéldája lehet annak, hogyan kell különösen a közszükségleti cikket árusító üzletekben a rendet biztosítani, hogyan lehet elérni: az áru valóban odajusson rendeltetési helyére, a dolgozókhöz. A Kiskereskedelmi Vállalat vezetősége ígéretet tett, hogy a jövőben még fokozottabb szigorral és erélyességgel fogja kivizsgálni a dolgozók panaszait, felelősségre vonja azokat, akik vétének a dolgozók érdekei ellen.

ÉPÜL OTÉVES TERVÜNK EGYIK ALKOTÁSA, az Újszegedi Víztorny

— Csak ezek a falevelek fogynának már el! Egyebet sem csinálunk, mint a faleveleket vigyázhatjuk — mondogatják a Vízpítő Vállalat dolgozói, akik az újszegedi víztorny építését végzik. De nem is csoda, hogy mérgelednek az erős szél és a sok falevél miatt, mert ha véletlenül levél kerül a betonkeverékbe, akkor a beton nem köt meg. Így hát Marjai István elvtárs egyebet sem tesz, egész nap, mint a víztorny nemrég lelakott alapjából söpri a leveleket.

A víztorny építését végző elvtársak kifogástalan munkát akarnak végezni, hiszen valamennyien tudják, milyen hatalmas jelentősége lesz a víztornynak az újszegedi lakosok számára. Népgazdaságunk a víztorny építésével az Otéves terv harmadik évében

2 millió forintos beruházással,

megoldja az újszegedi vízellátás problémáját. Akkor, amikor dolgozó népünk állama ilyen hatalmas anyagi áldozatokkal emeli dolgozóink életszínterét és biztosítja kényelmes életüket, akkor a víztorny építőinek is mindent meg kell tenniük a tökéletes, jó munkát végezés érdekében. Ők igyekeznek is teljes erejükkel.

Ezt bizonyítja az is, hogy a víztorny alapjának elkészítését november 7-re befejezték. Igaz, hogy a dolgozók még éjjel is dolgoztak, hogy az alapot mielőbb befejezzék.

Lehes munkájuk szép eredményt büszkén hirdeti a versenytábla, ahol az első helyen Posztós Ferenc ács áll 210 százalékos eredményével. De nemcsak a versenytábla hirdeti büszkén Posztós elvtárs eredményét, hanem maga is büszke arra, hogy sem a munkatársai, sem a minőségi munkában nem vall szégyent.

Eddig már kétszer lettem országos viszonylatban a „Szakma legjobb dolgozója” — mondja boldogan. — Hogy önmagamra még jobb eredményekre biztassam, párosversenyre hívtam Bartus Jánost, aki a szennyvíztisztításnál dolgozik mint ács. Ő

most lett nemrég sztahanovista,

de én is az akarok lenni és az is lesz! — mondja komoly elhatározással.

Ezzel Posztós elvtárs munkája

után néz. A maga részéről befejezte a beszélgetést, de megzavarta Sztancsik András, a víztorny főművezetője:

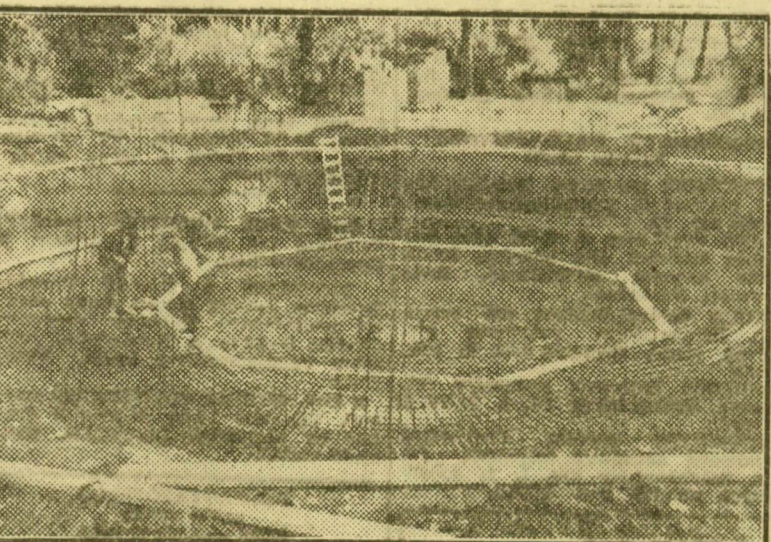
— No csak ne hallgassa el Posztós bácsi az alap zsaluzásánál elért faanyag megtakarítását, meg a versenytáblát sem, amit olyan szorgalmasan csinál, a munkaidő után.

— Ugyan, az a 812 forint megtakarítás — szerénykedik Posztós elvtárs — hol van az Szőlősi elvtárs újítása alapján, az alapierakárnál elért 17.500 forintos megtakarítás! Na meg az a verseny-tábla... minek is szólni róla Sztancsik elvtárs? Hisz az meglepetés akart lenni. — A többi dolgozó nevetve néz a zavarbakerült Posztós „bácsira”, aki munkaidő után olyan szorgalmasan festegette, csinosította a meglepetésnek szánt új versenytáblát és aki csekélynek érzi a 812 forintos megtakarítást, amit november 7-re ajánlott fel.

Posztós elvtárson kívül van még párosversenyző a víztornyban. Szabó Sándor sztahanovista vasbetonszerelő és tanítványa Polcsán Mihály, aki már egy alkalommal társárgyalt mesterét. Egyelőre még Szabó elvtárs vezet

192 százalékos átlageredményével

Polcsán elvtárs 150 százalékos átl-

Képünkön Szabó Sándor és Polcsán Mihály elvtársak, vasbetonszerelők, „kengyelezték” az alap vasalózatát, hogy utána Posztós Ferenc elvtárs hozzáláthasson a „zsaluzás”-nak. Szabó és Polcsán elvtársnak lelkiismeretes, pontos munkát kellett végezniük az alap elkészítésénél, mert az otéves terv keretében felépülő víztorny 42 méter magas és 500 köbméter befogadóképességű lesz, így az alapnak hatalmas terhelést kell majd bírnia.

Hasznos munkakapcsolat alakul ki a szegedi matematikusok és nyomdászok között

A Délmagyarország Nyomda ÁV. azok közé a nyomdák közé tartozik, amely különösen nagy mennyiségben foglalkozik matematikai szakkönyvek előállításával. Otéves tervünk keretében az idén mintegy 150 ezer forintos beruházással új betűanyagokat kapott erre a célra a vállalat. A matematikai könyvek szedésével jelenleg is külön üzemi rész foglalkozik, amelyet a közeljövőben mintegy kétszeresére bővítenek.

A szegedi matematikusok már eddig is szoros kapcsolatot tartot-

tak fenn a szedőkkel a minél jobb munka érdekében. A Bolyai János Matematikai Társulat szegedi csoportja több előadást tartott a matematikai szedők számára, most pedig a szedők részéről hangzik el előadás. Csütörtökön este 7 órai kezdettel a Bolyai-intézet L-es számú tantermében (Ady-téri egyetem, II. emelet) Keresztury Jenő, a Délmagyarországi Nyomda matematikai főszedője: „A nyomdaipar mértékrendszere és betűtípusai” címmel tart előadást. A rendezőség minden érdeklődőt szívesen lát.

Hárommillió forintos beruházással új szennyvízesatorna épül Szegeden

Lassan már fel sem tudjuk sorolni mi mindent kapott és kap Szeged az Otéves tervtől. Épül, szépül, fejlődik Szeged, hogy dolgozói mind kényelmesebben, jobban élhessenek és mind egészségesebb körülmények között végezhessék munkájukat. Most, október 16-án újabb építkezés kezdődött meg városunkban, még pedig egy 800 méteres szennyvízelvezető csatorna építése, amelyet a Vízpítő Vállalat végez. A csatorna a régi Tiszaparton futó és a háború

idején a bombázás által megsérült szennyvízesatorna helyébe épül 3 millió forintos beruházással, s már 40 méteres szakaszt meg is építettek a Vízpítő dolgozói. A csatorna megépítésével Otéves tervünk megszünteti azt az áldatlan állapotot, hogy egy-egy nagyobb zápor alkalmával a mélyebben fekvő házak pincéit, sőt a lakásokat is előnti a víz, mert a sérült tisztaparti csatorna nem tudja elvezetni.

A Szegedi Villamosvasút DISZ fiataljai így ünnepelték a DIVSZ megalakulásának hatodik évfordulóját

Nagy napja volt november 10-én a világ ifjúságának. Ekkor volt hatodik évfordulója a DIVSZ megalakulásának. Ezt a napot a magyar ifjúság munkával, ifjúsági műszakokkal ünnepelte meg és ebből a Szegedi Villamosvasút DISZ fiatalja is kivette részét. November 10-én délelőtt a szegedi villamos minden vonalán ifjúsági kocsok bonyolították le a forgalmat a feldíszített, felfúvógázott kocsikon, és az ifjúsági kocsok odaadással végezték munkájukat, mert egy szívvel, egy lélekkel az ifjúsági műszak sikerét akarták.

A kocsidíszítési munkálatokból Bordás Mária, Vékas Rózsa, Antal Vera, Kiss Erzsébet, Bozsár Mária és Fazekas Irén elvtársnők vették ki nagy lelkesedéssel részüket, ezzel is bizonyítva, hogy az ifjúságban is van lendület és munkakégy. De ezt bizonyították az ifjúsági műszakban elért jó eredmények is.

A kocsivezetők közül Jaczkó Mihály 148, Gyömbér János 149 és Csikó József 128 százalékos ki-magasló eredményeket értek el. A kalauznók közül Muhari Ilona érte el a legjobb eredményt 179 százalékos teljesítményével. De példát mutatót Szűcs Piroka 166, Vékas Rózsa 150, Farkas Aranka 161, Budin Klára 146 százalékos eredményével.

Valamennyien, a DISZ-vezetőség tagjai és ifjúsági kocsok azon leszünk, hogy ezt a munkalendületet megtartsuk és továbbfokozzuk, hogy a Villamosvasút ifjúsági kocsai jó munkájukkal és a forgalom megjavításával is bebizonyítsák Pártunkhoz és Rákosi elvtárhoz való hűségüket.

Lázár Ilona
DISZ-útitár.

A rádió műsorán a szegedi gyakorló általános iskola úttörő énekkara

A Szegedi Pedagógiai Főiskolai Gyakorló Általános Iskolájának úttörő énekkarát több hangversenyéről is jól ismerik már Szeged dolgozói. Az énekkar műsorát két alkalommal a rádióból is hallhattuk. Most csütörtökön, holnap délután fél 4 órai kezdettel a Kossuth-rádióból ismét hallhatjuk műsorukat hang-lemezről. Az énekkar Garamszegi József elvtárs vezényli, zongorán pedig Kúrdi Erzsébet kíséri. Műsorukban Kodály kórusművei közül a Süket sógor, Hajnóvesztő, Katalinka, Gólya-nóta, Esti dal, Cigány-sírató és Túrót eszik a cigány szerepel, valamint Kadosa: Süss fel munka napja, Sárközl—Mészöly: Aratódal és Szabó—Raics: Rákosi a jelszónk című kórusművek.

November 22—28 között Román Filmhetet rendeznek Magyarországon

Magyarországon első ízben november 22—28 között, Budapesten és nyolc vidéki nagyvárosban rendezik meg a Román Filmhetet. A filmhet műsora azokat a problémákat ismerteti, amelyekkel a Román Népköztársaság dolgozóinak a szocialista építés során meg kell küzdeni. A filmhet két játékfilmje a „Győz az élet”, és „A mi falunk”. Ezeket kívül számos új román dokumentumfilm és két rajtfilm kerül a magyar közönség elé.